

עין משפט
נר מצוה
יג:

[illegible]

רבינו חננאל

אמר רבא תורה שהיוק
ובא תיזק להשלם
משברמי בני יביא
המתגרם חייב
להחזיר תרומה עליהם
ואם לא חזר להחזיר
דביבא חזר והתרומה
להכשיר חובא לאכל
השבר וזהו תניק עליו
להכיר להחזיר ואיסקא
המתגרם חייב להחזיר
חזר עליום וזה הוא
נזקא וזיל אשכחן שנתא
תורתא כהא לישנא דר
רבא תורה שהיוק
יוס תגליל שנתא חצי
נזק משברא אבל לא
מאמרומה ותניקא אכל
נזק ומשברא חזר להחזיר
הינך קמיהר דרסא סיפא
אשרובא ליה מא דרמא
לימא ליה מיקא אח
אכלתא כישרא אמר אייתר
הינך קמל דאכר ליה
הינך חזר למא אח
לי לפרה אמי בני אית
לי פרה כגורא. נכסין
כזב בני תניק למעוטי
וערב כוכבים נר נכסים
היתוחין למעוטי זה
אמר רבא דהינך זה אמר
ר' חייקא דהינך
סוף דהינך רבא ונזק
למעוטי תניק ונזק
שקדא אחי וזהו בני
רביקא אמר ר' חייקא נזק
ואחר כי לקעיש אר
הקיקא. ואיסקא בענין דר
שנתא מפה ומעמד דר
ונזק נר שרין כחא. וזה
כישול היתוחיה למזק
מכיל למעוטי נר תורק

לאתווי מאי לאתווי הא דת"ר
נושא שכר והשוכר שהזיקה
משלם נזק שלם נפרצה בלי
אמר מר כשהזיק חב המזיק
והשוכר היכי דמי אילימא
גלימא ליה אילו אויך בעי
לתורא דידך בעינא לשלומי
גלימא ליה אילו איתוק מ
דאוקיה תורא דידך פלגא וחי
דמשאיל לתורא דשואל וחי

שאינו רעוע קאמער דהוה ליה אונס
שמירתו עליך השמח כו': אלא דאוקי
סוד של אדם אחר: בעית לשנויי לי כ
והקאמער חייב משאיל לשלם. ודקשיא

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

אמר רבא תורה שהייתה. א"ע דרבא מפרש מתניין דין מעילה ולא חזקי מתניין כרבי יוסי הגלילי על כרחך הכא חזקי חזקי יוסי הגלילי: **שנאמר** והועד בבעליו והמית. נראה ללוא מוהועד קדרש דבאי והועד לא חזקי בעדות שפוש לקבלו כ"א

ואכל הכא מי מצי אמר בשר אויך אימורין
אלא אויך אמר רבא "תורה שהזיקה גובה
ממבשרה ואינו גובה מלחמה לחם פשיטא
אצטרך ליה ניזק אוכל בשר ומתכפר
לחם הא נמי פשיטא מהו דתימא כיון
דלחם הכשרא דוכה הוא לימא ליה את
אכלת בשר ואנא אייתי לחם קמ"ל דלחם
חיובא דבעלים הוא: יבכסיש שהן של בני
ברית: למעוטי מאי אי למעוטי דעובד
כוכבים הא קתני לה לקמן *שור של ישראל
שנגנח שור של עובד כוכבים פטור תנא
והדר מפרש: נכסים המיוחדין: למעוטי
ממאי אמר רב יהודה למעוטי זה אומר
ששורד הויק וזה אומר שורד הויק הא תני
לקמן *היו שנים רודפין אחר אחד זה אומר
השורד הויק וזה אומר שורד הויק שניהם
בשפוטין תני והדר מפרש במתניתא תנא: פרט
לנכסי הפקר ה"ד אילימא דנגח תורא דידן
לתורא דהפקר מאן תבע ליה אלא דנגח
תורא דהפקר לתורא דידן ליזיל וליתיה
בשקדס וכה כו אחר רבינא אמר למעוטי
הנגח ואח"כ הקדיש ינגח ואח"כ הפקיד
תניא נמי הכי *יתר על כן אמר ר' יהודה
אפי' נגח ואח"כ הקדיש נגח ואח"כ הפקיד
פטור שנאמר ויהודע בבטלוי והימית איש
וגו' עד שתהא מיתה והעמדה ברין שוין
באחד וגמר הדין לא בעינן הא השור יסקל
בנגמר דין הוא דכתיב אלא אימא עד שתהא
מיתה והעמדה ברין וגמר דין שוין כאחד:
חוץ מרשות המיוחדת למזיק: דאמר ליה
תנא ברשותי מאי בעי: ורשות הניזק
והמזיק: אמר רב חסדא אמר אבימי חצר
השושפין חייב בה על השן ועל הרגל
והכי קאמר חוץ מרשות המיוחדת למזיק דפטור
ורשות הניזק והמזיק כשהניזק חסדא
שור וכל מילי דשור חב המזיק
דאמר *תנא שור וכל מילי דשור חב המזיק
שהניזק חסדא *להביא שומר חנם והשואל
השומר ברשותן תם משלם חצי נזק ומועד
ה או שפוצה לטמין ויצתה והזיקה פטור
להביא שומר חנם והשואל נושא שכר
דאוקיה תורא דמשאיל לתורא דשואל
מא בעית לשלומי את השתא דאוקיה
לא דאוקיה תורא דשואל לתורא דמשאיל
מא בעית לשלומי כוליה תורא השתא
א הוא דמשלמת לי לעולם דאוקיה תורא
במאי עסקינן *שקבל עליו שמירת גופו
ולא

שאינו רעוע קאמער דאס ייז אונס: לימא ייז. משאל לזאל: איז אונז. חסורו שר שר
שמיינט עיך השתא כר: אלז דאזיקס פורא דזאל לזאל דמשאל. וקמי חזי נוק: לימא ייז.
שר של דזס אחר: כעיס לעומי ייז כולל ניקא. דזס שזאל חייב באונסן השתא דאזיקס כר: לעז
וקאמער חייב משאל לשלם. ודקשיא לך הרי השזאל מוטל לשומרו שלא חייב: כשקבל עליו. ה

מסורת הש"ס

(א) ודף ל"א, (ב) ודף ל"ב, (ג) תוספתא פ"א, (ד) לקח מד, (ה) (לעיל ג'), (ו) (תהר ל"א), (ז) (שמות כב), (ח) (ז"ל שיר, יעב"ץ) וכדפי"ר איתא שורו של אדם וכו' ותיבת שור ליתא.

תורה אור השלם

1. ואם שור נגח הוא מתמל שלשים וזהעד בבגליו ולא ישמרו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בגליו יוקם: שמות כא כט

מוסף רש"י

היו שנים ירדמין אחר
אחד. ושלשון של שלשה
כני אלם (לקמן דהא)
שניהן פטורין. דמריחו
מדמו ליה (לקמן דהא)
שנאמר והועד בבעליו.
כיינו ככד, דלון העדא
אלה ככד (לקמן דהא).